

ושמואל אמר: אין הלכה כרבי מונא.

רב ביבי מתני איפכא: רב אמר: אין הלכה כרבי מונא, ושמואל אמר הלכה כרבי מונא.

אמר רב יוסף: נקוט דרב ביבי בידך⁵¹, דהא שמואל הוא דחייש לדעת יחידאה.

דתנן: שומרת יבם, שמת בעלה בלא בנים — וזקוקה ליבום, והיו לו כמה אחים, ודינא הוא דמצוה בגדול לייבם, שקידש אחיו של היבם, שהוא גדול האחים, את אחותה של היבמה, לאחר שנפלה לפניהם ליבום. משום רבי יהודה בן בתירה אמרו: אומרים לו לאח שקידש: המתן מלכונסה עד שיעשה אחיך הגדול מעשה ביבמתו, שייבם או יחלוץ.

אבל קודם שעשה אחיו הגדול מעשה — הרי היא לכל אחד מן האחים כאשתו, על ידי זיקת ייבום. ואם כן, אסור באחותה משום אחות אשה.

ופליגי רבנן אדרבי יהודה, וסברי, דהואיל ושני אחים הם, אין זיקתה מוטלת על כל אחד מן האחים להיות כאשתו, ואם כן, מותר באחותה.

ואמר שמואל: הלכה כרבי יהודה בן בתירה. חזינן דאיהו חייש לדעת יחידאה.

תנו רבנן: השמיט בה [במגילה] הסופר

תנו רבנן: קראה סירוטין — יצא. קראה יח-ב סירוטין [למפרע] — לא יצא⁴⁹.

רבי מונא אומר משום רבי יהודה: אף בסירוטין, אם שהה בתוך הקריאה, שיעור זמן שהיה בו כדי לגמור את כולה⁵⁰ — חוזר לראש.

אמר רב יוסף: הלכה כרבי מונא שאמר משום רבי יהודה.

אמר ליה אבבי לרב יוסף: האי דאמרן דאם שהה כדי לגמור את כולה חוזר לראש, האם הכוונה ששהה כדי לגמור מהיכא דקאי עתה — לסיפא, או דלמא: כדי לגמור מרישא דמגילה לסיפא?

אמר ליה: מרישא לסיפא. דאי נימא דהכוונה מהיכא דקאי לסיפא, אם כן, נתת דבריך לשיעורין! שאין שיעור "כדי לגמור את כולה" שווה בכל, שיש ששוהה במקום זה במגילה, ויש ששוהה במקום אחר.

אמר רבי אבא אמר רבי ירמיה בר אבא אמר רב: הלכה כרבי מונא.

ושמואל אמר: אין הלכה כרבי מונא.

בסורא מתנו הכי, כדאמרן לעיל.

בפומבדיתא מתנו הכי: אמר רב כהנא אמר רב: הלכה כרבי מונא.

50. הריטב"א הביא בשם הירושלמי [פ"ב ה"ב], דמשערינן בקורא. אבל בקרבן העדה שם כתב, דמשערינן באדם בינוני.

51. הכא מסקינן דאין הלכה כרבי מונא, ואם שהה כדי לגמור את כולה — אין חוזר לראש.

49. כתב הריטב"א, דקמ"ל דהקורא למפרע, אף שקרא פסוקים שלמים — לא יצא. שלא תאמר ד"למפרע" דמתניתין היינו דווקא שמסרס התיבות, לקרוא הפסוק מסופו לראשו. וברמב"ם [פ"ב הל"א] כתב כהירושלמי, דסירוטין היינו שקרא פסוק א', ודלג פסוק הב', וקרא פסוק ג', וחוזר וקרא פסוק הב'.